

Epaminonda Tiotiu, într-o montare în egală măsură pentru cei mici și pentru cei mari, care cultivă azi din ce în ce mai uitatele comori ale sufletului uman, într-un cadru elegant – decor, costume, păpuși – și ale cărui ușoare scăderi se vor remedia, sper, în timp.

Teatrul de Păpuși „Puck“ Cluj-Napoca – Printrul fericit de Oscar Wilde. Dramatizare: Calistrat Costin. Regia: Varga Ibolya. Scenografia: Epaminonda Tiotiu. Ilustrația muzicală: Székely Attila. Distribuția: Frunzina Anghel, Ramona Atănăsoaie, Dana Bonțidean, Doina Dejica, George Borza, Lucian Mera, Călin Mureșan. Data premierei: 17 decembrie 2000.

Oana BORȘ

Cinci decenii de teatru între pagini de carte

Închisă între paginile unei monografii, istoria unui teatru se lasă descoperită cu nostalgie, de către cei care i-au fost contemporani, cu interes și plăcerea întuirii actului viu, de către ceilalți.

În decembrie trecut a fost rândul Teatrului de Păpuși „Puck“ din Cluj să-și răsfoiască filele a 50 de ani de ființare. O istorie făcută cu bucurie și cu modestie de actorul ascuns în spatele păpușii, de regizor, scenograf, de toți care s-au dăruit și au dăruit o lume a mirajului. Numele lor, știute sau neștiute de cel ce pentru o clipă sau două s-a găsit a fi spectator al universului creat pe scenă, sunt amintite întru și cu reverență. Printre ele: Ileana Hodiș, „spirit ce a contribuit la nașterea și formarea teatrului“; Alexandru Ruslan, scenograful „care a făcut primul pas către un sistem modern de reprezentare a personajului în teatrul de păpuși“; regizorul Vasile Dan, sub direcția căruia s-a scurs aproape un sfert de veac din vârsta teatrului (atunci a fost înființat

Studioului Experimental și s-a format primul grup de pantomimă de după război); regizoarea Kovács Ildikó, creatoarea unui spectacol de referință pentru memoria Teatrul Puck, *Ubu rege* de Alfred Jarry; regizorul Aureliu Manea ale cărui „soluții în teatrul de păpuși valorificau formulele teatrului-imagini“, și cu siguranță multe, multe altele...

Volumul *Semicentenar Teatrul de păpuși „Puck“. 1950–2000* (ediție, bilingvă, adresându-se atât cititorului român cât și celui maghiar) reconstituie exemplar istoria instituției prin intermediul interviurilor și mărturiilor, a fragmentelor de cronici, a datelor complete de repertoriu. Din păcate nu și al imaginilor, a căror neclaritate lasă prea puțin o amprentă vizuală asupra celui care parcurge paginile-document. Îl lasă doar a-și închipui cum ar fi fost...

Nu trebuie uitați, însă, cei care au pus suflet și muncă pentru realizarea unei astfel de cărți: Daniela Vartic, Roxana Croitoru, Kovács István.